

Théâtre Garonne:
Anna Karenina en de liefde die zo'n pijn doet

Nicole Clodi, *La Dépêche*
30.03.17

Als de kunst van de romanschrijver erin bestaat de werkelijkheid een ander aanzien te geven, bestaat die van Tiago Rodrigues er onder meer in de roman een ander aanzien te geven, hem voor ons op het toneel te zetten en hem daarbij een lichaam en ziel te geven door alle vragen te stellen die horen bij – of eerder een onderdeel zijn van – het lezen, het ontvangen en het overbrengen van het werk. Hoe wordt een werk onthaald in een ander land, in een andere cultuur dan die van het land waarin het ontstaan is, wat leveren de verschillende vertalingen ervan op, hoe interpreteert men het werk naargelang van wat men is, wat men beleeft, naargelang van de eigen culturele achtergrond, de tijdsgeest en zelfs het moment waarop en de tijd waarin men het ontdekt? Dat alles, geniaal op het toneel gebracht door de vier acteurs van tg STAN – Isabel Abreu, Pedro Gil, Jolente De Keersmaeker, Frank Vercruyssen –, komt tot uiting in het prachtige *The Way She Dies* (“Haar manier van sterven”) van Tiago Rodrigues, opgevoerd in Garonne. Dit is Tolstojs *Anna Karenina*, maar verteld, overgeschreven, overgezet, gelezen, gespeeld en zelfs beleefd in de versie van Rodrigues en op de wijze van tg STAN. In het Nederlands, in het Frans, in het Portugees. Direct. Tussen voordracht en lectuur. Zonder kunstgrepen. Tot op het bot, in het vlees en het hart van de tekst. In zijn innerlijk bestaan, net als in dat van zijn personages.

Op het toneel: twee koppels van vandaag, of toch bijna, beleven passages uit *Anna Karenina*, overgeheveld naar hun dagelijks bestaan. Zoals het verschijnen van de andere vrouw, opgedoken na een ontmoeting die de normale gang van het huwelijk doorbreekt – zij die in elk van ons bestaat, maar die velen laten uitdoven (een uitzonderlijke Isabel Abreu).

In een pakkend theaterspel van een aangrijpende en volstreckte eenvoud, alleen, rechttop vóór het publiek, lezen, beleven en spelen de vier acteurs tenslotte de dood van Anna Karenina. Enkel de emotie, de liefde die zo'n pijn doet, de leegte. De trein die nadert ... Schitterend.